

Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Yapay Zeka Kaygısı ve Öz-Yeterlik Düzeylerinin İncelenmesi*

Onur AKYÜZ^{1†}, Hüseyin Nasip ÖZALTAŞ¹, Caner CENGİZ²

¹ Dicle Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Diyarbakır

² Ankara Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Ankara

Gönderi Tarihi: 26.11.2025

Kabul Tarihi: 02.08.2026

Yayın Tarihi: 30.08.2026

Öz: Bu araştırmanın amacı beden eğitimi öğretmenlerinin yapay zeka kaygısı ve öz-yeterlik düzeylerinin incelenmesidir. Betimsel tarama modeline uygun olarak düzenlenecek bu çalışmanın örneklemini; 2025-2026 eğitim öğretim yılında, Diyarbakır ilindeki Milli Eğitim Bakanlığına bağlı eğitim kurumlarında görev yapan 51'i kadın, 199'u erkek olmak üzere toplam 250 beden eğitimi öğretmenleri oluşturmaktadır. Çalışmaya ilişkin veriler; Wang ve Wang (2019) tarafından geliştirilen ve Akkaya vd. (2021) tarafından uyarlanan 16 soruluk Yapay Zeka Kaygısı Ölçeği ve Tschannen-Moran ve Woolfolk Hoy (2001) tarafından geliştirilen ve Çapa, Çakıroğlu ve Sarıkaya (2005) tarafından Türkçeye uyarlaması yapılan 24 soruluk Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeği ile araştırmacı tarafından hazırlanan demografik bilgi formu ile elde edilmiştir. Elde edilen veriler normal dağılım göstermesinden kaynaklı parametrik testler uygulanmıştır. Yapılan incelemeler sonucunda beden eğitimi öğretmenlerinin yaş değişkeni açısından Yapay Zeka Kaygısı Ölçeği Genel ve İş Değiştirme alt boyutu 22-40 yaş aralığındaki öğretmenlerinin ortalama puanları, 49 ve üstü yaş beden eğitimi öğretmenlerinden daha yüksektir. Yine yaş değişkenine göre Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeğinin Öğrenci Katılımı Sağlama alt boyutunda 22-40 yaşındaki beden eğitimi öğretmenlerinin ortalama puanları 49 ve üstü yaşındaki beden eğitimi öğretmenlerinden daha yüksektir. Öğretmenlik yılı değişkenine göre 1-12 yıldır görev yapan öğretmenlerin yapay zeka kaygısı düzeylerinin 13-22 yıldır görev yapan ve 23 ve üstü yıldır görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinden daha yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Sonuç olarak beden eğitimi öğretmenlerinde yapılan incelemelere göre, genç ve daha az deneyimli öğretmenlerin yapay zeka kaygı düzeylerinin daha yüksek olduğu ancak öğretmen öz-yeterlik düzeylerinde bir farklılaşmanın bulunmadığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi öğretmenleri, Yapay zeka kaygısı, Öğretmen öz-yeterliği

Examination of Artificial Intelligence Anxiety and Self-Efficacy Levels of Physical Education

Abstract: The aim of this research is to examine the artificial intelligence anxiety and self-efficacy levels of physical education teachers. This study, designed according to a descriptive survey model, will include a sample of 250 physical education teachers (51 women and 199 men) working in educational institutions affiliated with the Ministry of National Education in Diyarbakır province during the 2025-2026 academic year. Data were collected using the 16-item Artificial Intelligence Anxiety Scale developed by Wang and Wang (2019) and adapted by Akkaya et al. (2021), the 24-item Teacher Self-Efficacy Scale developed by Tschannen-Moran and Woolfolk Hoy (2001) and adapted into Turkish by Çapa, Çakıroğlu, and Sarıkaya (2005), and a demographic information form prepared by the researcher. Parametric tests were applied due to the normal distribution of the obtained data. The analysis revealed that, in terms of age, physical education teachers aged 22-40 scored higher on the General and Job Change sub-dimensions of the Artificial Intelligence Anxiety Scale than those aged 49 and above. Similarly, on the Student Participation sub-dimension of the Teacher Self-Efficacy Scale, physical education teachers aged 22-40 scored higher than those aged 49 and above. Regarding years of teaching, teachers with 1-12 years of experience showed higher levels of artificial intelligence anxiety compared to those with 13-22 years and 23 years or more. In conclusion, the analysis of physical education teachers showed that younger and less experienced teachers exhibited higher levels of artificial intelligence anxiety, but no significant difference was found in their self-efficacy levels

* Bu araştırma 31 Ekim-02 Kasım 2025 tarihinde 13. Uluslararası Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Kongresi'nde sunulmuştur.

† Sorumlu yazar: Arş. Gör. Dr. Onur AKYÜZ, E-posta: onurakyuz1986@gmail.com

Keywords: Physical education teachers, Artificial intelligence anxiety, Teacher self-efficacy

GİRİŞ

Teknolojik dönüşüm, her alanda olduğu gibi beden eğitimi öğretmenliği çerçevesinde de hızla devam ilerlemektedir. Bilhassa öğretmenlerin fiziksel aktivite etkinliklerini yönetme düzeylerinin yanı sıra, veri temelli değerlendirme, teknoloji destekli öğretim oluşturma ve dijital olgularla etkileşim gibi yeni roller de yapay zeka (YZ) aracılığıyla yeni beceri kazanımları için önemli fırsatlar doğurmuştur (Ren ve ark., 2025). YZ'nin eğitim süreçlerinde yükselen yeri, öğretmenlerin de bu yeni teknolojik dönüşüme yönelik tutumlarını, kaygı düzeylerini ve öz-yeterlik algılarını tekrar gözden geçirmeleri için bir fırsat olacaktır. Eğitim ortamındaki yapısı nedeniyle özellikle beden eğitimi öğretmenlerinin, uygulama odaklı ders içeriği açısından dijital teknolojilerle bütünleşmesi diğer eğitim branşlarına göre daha karmaşıktır (Zhong ve ark., 2025).

Öz-yeterlik, kişilerin bir görevi başarmaları yönündeki inancını ortaya koyan temel bir psikolojik kavramdır (Bandura, 1997). Eğitim açısından bakılacak olursa öz-yeterlik kavramı, öğretmenlerin öğrenme becerilerini güçlendirme, öğrencilerin motivasyon düzeylerini geliştirme ve teknolojik yenilikleri etkili bir şekilde kullanma yetisiyle direkt ilişki içerisindedir (Xu ve ark., 2025; Ata ve Çetin, 2025). Öz-yeterlik düzeyleri yüksek öğretmenlerin teknolojik becerileri daha etkin kullandıkları, sınıf içi uygulama tekniklerinde yeni yöntemler geliştirebildikleri ve dijital materyalleri kullanma hususunda kaygı düzeylerinin düşük olduğu gözlemlenmektedir (Peng ve ark., 2024). Bunun aksine, öz-yeterlik düzeyi düşük öğretmenlerin de yenilikçi bakış açısı geliştirme ve teknolojik beceri edinimi açısından özellikle YZ uygulamalarının kullanılmasına yönelik bir direnç oluşturmalarına neden olabilmektedir.

Yapay zeka kaygısını tanımlayacak olursak; YZ destekli teknolojik yenilikleri kavramak, bu konudaki eğitim yapılarıyla bütünleşmek ve YZ tabanlı yenilikleri kullanabilmek gibi alanlardaki endişeler bütünü anlatmaktadır. Bu kaygı; etik bulanıklıklar, işinden yoksun kalma korkusu ve sofistek teknolojik yapılar gibi bir dizi etkenle bağlantılı olabilir (Zhong ve ark., 2025). Son zamanlarda yapılan bazı çalışmalar, öğretmenlerin teknolojiyi benimseme davranışlarını YZ kaygısının olumsuz yönde etkilediği gözlemlenmektedir. Özellikle “mesleki dönüşüm kaygısı” ve “YZ öğrenme kaygısı” öğretmenlerin aktif teknolojik kullanma yönelimlerini düşürmektedir (Xu ve ark., 2025; Banaz, 2024; Sayılı ve Akman, 2025). Dolayısıyla eğitim alanındaki dijital dönüşüm teknik bir konu olmakla birlikte, psikolojik bir dönüşümü de kapsamaktadır.

Bu konu beden eğitimi öğretmenleri özelinde ise daha özgün bir önem arz etmektedir. Çünkü beden eğitimi öğretmenlerinin uygulama yerleri genellikle açık sahalar, sınıfın dışındaki mekanlar ve hareket edilebilen alanlardır. Bu sebeple YZ destekli sistemlerin ya da dijital teknolojinin beden eğitimi öğretmenlerince uygulanması hem teknik hem de pedagojik yenilenmenin birlikte gerçekleşmesi bir gerekliliktir (Ren ve ark., 2025). Bu bilgiler ışığında beden eğitimi öğretmenlerinin yapay zekaya yönelik öz-yeterlik düzeyleri, teknolojik

dönüşüme uyum sağlamak ve katılım göstermek için öne çıkan önemli bir faktördür. Dolayısıyla yapay zekaya yönelik yüksek düzeydeki kaygı, bu dönüşüme beden eğitimi öğretmenlerinin katılım göstermesi açısından engelleyici bir unsur olarak karşımıza çıkabilir.

Alan yazın incelendiğinde öğretmenlerin teknolojik tutumları, dijital yeterlik düzeyleri ve öz-yeterliklerini inceleyen bazı çalışmalar bulunmaktadır (Ata ve Çetin, 2025; Peng ve ark., 2024). Fakat beden eğitimi öğretmenleri özelinde YZ kaygısı ve öz-yeterlik konularını ele alan çalışmalar oldukça sınırlıdır. Bu eksiklik hem uygulamalı hem de teorik boşlukların varlığını göstermektedir (Arı, 2024). Özellikle Türkiye’de yapılan araştırmalar çerçevesinde bu iki değişkenin birlikte ele alındığı çalışmaların yetersizliği, mevcut araştırmanın önemini artırmaktadır. Bu sebeple, beden eğitimi öğretmenlerinin yapay zeka kaygısı ile öz-yeterlik düzeylerinin incelenmesi, alana özerk bulgular üreterek dijital eğitim politikalarının geleceğine yön verebilir.

Bu çalışmanın temel amacı, beden eğitimi öğretmenlerinin yapay zeka kaygısı ile öz-yeterlik düzeylerinin bazı değişkenler açısından incelenmesidir. Araştırma, beden eğitimi öğretmenlerinin teknolojik dönüşüm süreçlerine yönelik psikolojik ve mesleki düşüncelerini öğrenmeyi, yapay zeka kaygısı düzeylerinin öz-yeterlik üzerindeki muhtemel etkilerini belirlemeyi ve bu çerçevede beden eğitimi öğretmeni yetiştirme programlarına tavsiyeler sunmayı amaçlamaktadır. Sonuç olarak, beden eğitimi öğretmenlerinin dijital dönüşüm sürecine aktif bir şekilde katılmaları için ihtiyaç duyulan duygusal ve bilişsel destek tekniklerinin oluşturulmasına fayda sağlanabilecektir.

METOT

Araştırma Modeli: Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden betimsel araştırma türünde bir araştırma olarak tasarlanmıştır. Betimsel tarama modeli, bireylerin veya grupların belirli bir konuya ilişkin mevcut durumlarını olduğu gibi ortaya koymayı amaçlayan araştırma modellerinden biridir (Karasar, 2011). Bu model kapsamında beden eğitimi öğretmenlerinin yapay zekâ kaygısı ve öz-yeterlik düzeyleri mevcut durumları açısından incelenmiş; elde edilen veriler demografik değişkenlere göre analiz edilerek katılımcıların ilgili özellikleri betimlenmiştir.

Evren-Örneklem: Çalışma grubunda, 2025 – 2026 eğitim-öğretim yılında, Diyarbakır İlindeki Milli Eğitim Bakanlığına bağlı ortaokul ve liselerde görev yapan 51’i kadın, 199’u erkek olmak üzere toplam 250 beden eğitimi öğretmeni oluşturmaktadır. Veri toplamak amacıyla anket yöntemi benimsenmiş olup kolayda örneklem yoluna gidilmiştir. Buna göre, evreni oluşturan her elemanın örneğe girme şansı eşittir. Dolayısıyla hesaplamalarda da her elemana verilecek ağırlık aynıdır (Arıkan, 2004).

Tablo yapımında; Üst Kenarlık, Alt kenarlık ve İç yatay kenarlık kullanılacaktır. Tablo yazımında kullanılan punto tablonun büyüklüğüne göre 9-11 arasında olabilir. Tablo öncesi ve sonrası tek boşluk.

Tablo 1. Katılımcılara ait demografik bilgiler

Değişkenler	Grup	n	%
Cinsiyet	Kadın	51	20,4
	Erkek	199	79,6
	Toplam	250	100
Medeni Durum	Evli	183	73,2
	Bekar	67	26,8
	Toplam	250	100
Yaş	22-40 Yaş	87	34,8
	41-48 Yaş	87	34,8
	49 ve Üstü Yaş	76	30,4
	Toplam	250	100
Görev Süresi	1-12 Yıl	79	31,6
	13-22 Yıl	94	37,6
	23 ve Üstü Yıl	77	30,8
	Toplam	250	100

Veri Toplama Araçlar: Veri toplamak için Kişisel Bilgi Formu, Yapay Zeka Kaygısı Ölçeği ve Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeği kullanılmıştır.

Kişisel Bilgi Formu: Çalışmada araştırmacı tarafından hazırlanmış olan kişisel bilgi formu, beden eğitimi öğretmenlerine yönelik demografik bilgiler için; cinsiyet, medeni durum, yaş ve görev süresi değişkenlerine yönelik bilgileri elde etmek üzere hazırlanmıştır.

Yapay Zeka Kaygısı Ölçeği: Yapay zekâ kaygısı konuya ilişkin Wang ve Wang (2019) tarafından geliştirilen ve Akkaya ve ark., (2021) tarafından uyarlanan 16 soruluk ve 5’li Likert tipi (1 – Kesinlikle Katılmıyorum, 5 – Kesinlikle Katılıyorum) ölçek aracılığıyla değerlendirilmiştir. Ölçekte katılımcıların yapay zekâ kaygısına yönelik her bir ifadeye ne derece katıldıklarını belirtmeleri istenmiştir. Ölçekten alınabilecek puanlar 16 ve 80 arasında değişiklik göstermektedir. Ölçekten alınan yüksek skorlar, yüksek yapay zekâ kaygısını işaret etmektedir. Ölçeğin “Öğrenme”, “İş Değiştirme”, “Sosyoteknik Körlük”, “Yapay Zekâ Yapılandırması” başlıklarında 4 adet alt ölçeği bulunmaktadır. Ölçeğin toplam skor iç tutarlık katsayısı .96; öğrenme alt boyutu iç tutarlık katsayısı .97, iş değiştirme alt boyutu iç tutarlık katsayısı .92, sosyoteknik körlük alt boyutu iç tutarlık katsayısı .92, yapay zekâ yapılandırması alt boyutu iç tutarlık katsayısı .96 bulunmuştur. Bizim çalışmamızda Ölçeğin toplam skor iç tutarlık katsayısı .95; öğrenme alt boyutu iç tutarlık katsayısı .92, iş değiştirme alt boyutu iç tutarlık katsayısı .90, sosyoteknik körlük alt boyutu iç tutarlık katsayısı .90, yapay zekâ yapılandırması alt boyutu iç tutarlık katsayısı .95” bulunmuştur.

Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeği: Öz yeterlik algı kuramı esas alınarak Tschannen-Moran ve Woolfolk Hoy (2001) tarafından geliştirilen ve Çapa ve ark., (2005) tarafından Türkçeye uyarlaması yapılan “Öğretmen Öz yeterlik Ölçeği” kullanılmıştır. Öğrenci Katılımı Sağlama”

(1, 2, 4, 6, 9, 12, 14 ve 22.), “Öğretim Stratejileri Kullanma” (7, 10, 11, 17, 18, 20, 23 ve 24. Maddeler), “Sınıf Yönetimi” (3, 5, 8, 13, 15, 16, 19 ve 21.) olmak üzere 3 alt boyut ve alt boyutlarda 8 maddenin bulunduğu bir ölçektir. Türkçeye uyarlaması yapılan öğretmen öz-yeterlik ölçeği genel iç tutarlık katsayısı “.93”, öğrenci katılımını sağlama “.82”, öğretim stratejisi kullanma “.86”, sınıf yönetimi alt boyutun ise “.84” olarak hesaplanmıştır. Bizim çalışmamızda ise öğrenci katılımı sağlama “.90”, öğretim stratejisi kullanma “.92”, sınıf yönetimi “.92” ve Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeği genel “.97” olarak hesaplanmıştır.

Araştırma Yayın Etiği: Araştırmanın yapılabilmesi için, Dicle Üniversitesi, Sosyal ve Beşeri Bilimler Etik Kurulu Başkanlığı tarafından 21.10.2025 20.10.2025 tarih ve 1018383 sayılı ve E-14679147-663.05-1019995 toplantı numarasıyla onay alınmıştır.

Verilerin Toplanması: Çalışmada, kişisel bilgi formu, Yapay Zeka Kaygısı Ölçeği ve Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeğinden faydalanılmıştır. Beden eğitimi öğretmenlerinin demografik niteliklerini belirlemek için araştırmacının oluşturduğu kişisel bilgi formu; cinsiyet, medeni durum, yaş ve görev süresi sorularını içermektedir. Anket verileri katılımcılara çevrimiçi ortamda uygulanarak toplanmıştır

Verilerin Analizi: Çalışmanın verileri SPSS 24.0 paket program kullanılarak analiz edildi. Verilerin normallik varsayımını sağlaması için basıklık ve çarpıklık değerleri incelenmiş; Tabachnick ve Fidell’e (2013) göre bu değerler $\pm 1,5$ aralığında ise parametrik testlerin uygulanabileceği belirtilmiştir. Bizim çalışmamızda hesaplanan çarpıklık ve basıklık oranları $\pm 1,5$ aralığında olması nedeniyle parametrik testlerin uygulanabileceği kabul edilmiştir. Katılımcıların tanımlayıcı istatistikleri için yüzde dağılımları, standart sapma, frekans ve aritmetik ortalamaları incelenmiştir. İkili grupların analizinde bağımsız örneklem için T-Testi, üç veya daha fazla grubun karşılaştırmalı analizinde tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Gruplar arasındaki farklılaşmanın hangi gruplardan kaynaklandığını tespit için Post-Hoc testlerinden Tukey testinden faydalanılmıştır. Uygulanan tüm istatistiksel analizlerde anlamlılık düzeyi .05 olarak uygulanmıştır.

Tablo 2. Katılımcıların yapay zeka kaygısı ve öğretmen öz-yeterlik ölçekleri ve alt boyutlarının ortalama puan dağılımı sonuçları

Ölçek ve Alt Boyutları	n	$\bar{X}$	Ss	Çarpıklık	Basıklık
Öğrenme	250	3,39	,96	-,635	-,082
İş Değiştirme	250	2,59	1,04	,320	-,620
Sosyoteknik Körlük	250	2,48	1,00	,508	-,255
Yapay Zeka Yapılandırması	250	2,81	1,10	,082	-,731
Yapay Zeka Kaygısı Ölçeği	250	2,85	,87	,121	-,391
Öğrenci Katılımı Sağlama	250	3,85	,57	-,636	,961
Öğretim Stratejileri Kullanma	250	3,98	,58	-1,050	,598
Sınıf Yönetimi	250	4,06	,60	-1,096	,506
Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeği	250	3,96	,55	-,980	,965

BULGULAR

Tablo 3. Beden eğitimi öğretmenlerinin cinsiyete göre yapay zeka kaygısı ve öz-yeterlik düzeyleri puan ortalaması T-Testi sonuçları

Ölçek ve Alt Boyutları	Cinsiyet	n	$\bar{x}$	Ss	t	df	P
Öğrenme	Kadın	51	3,38	1,08	-,08	248	,94
	Erkek	199	3,39	,93			
İş Değiştirme	Kadın	51	2,57	1,05	-,14	248	,89
	Erkek	199	2,59	1,04			
Sosyoteknik Körlük	Kadın	51	2,41	1,03	-,52	248	,60
	Erkek	199	2,49	1,00			
Yapay Zeka Yapılandırması	Kadın	51	2,70	1,18	-,780	248	,43
	Erkek	199	2,83	1,08			
Yapay Zeka Kaygı Ölçeği	Kadın	51	2,81	,94	-,40	248	,69
	Erkek	199	2,86	,85			
Öğrenci Katılımı Sağlama	Kadın	51	3,87	,49	,29	248	,77
	Erkek	199	3,85	,59			
Öğretim Stratejileri Kullanma	Kadın	51	4,00	,48	,22	248	,83
	Erkek	199	3,98	,60			
Sınıf Yönetimi	Kadın	51	4,04	,54	-,15	248	,88
	Erkek	199	4,06	,61			
Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeği	Kadın	51	3,97	,48	,12	248	,90
	Erkek	199	3,96	,57			

* $p < 0,05$ anlamlılık düzeyi

Tablo 3’de uygulanan t-testi sonucuna yönelik beden eğitimi öğretmenlerinin yapay zeka kaygısı ölçeği ve alt boyutları ile öğretmen öz-yeterlik ölçeği ve alt boyutlarında cinsiyet değişkeni açısından istatistiksel olarak farklılaşma gözlemlenmemiştir ($p > 0,05$).

Tablo 4. Beden eğitimi öğretmenlerinin medeni durumlarına göre yapay zeka kaygısı ve öz-yeterlik düzeyleri puan ortalaması T-Testi sonuçları

Ölçek ve Alt Boyutları	Medeni Durum	n	$\bar{x}$	Ss	t	df	P
Öğrenme	Evli	183	3,39	,97	,07	248	,95
	Bekar	67	3,38	,95			
İş Değiştirme	Evli	183	2,59	1,05	,15	248	,88
	Bekar	67	2,57	1,03			
Sosyoteknik Körlük	Evli	183	2,49	1,00	,35	248	,73
	Bekar	67	2,44	1,01			
Yapay Zeka Yapılandırması	Evli	183	2,82	1,13	,22	248	,82
	Bekar	67	2,78	1,01			
Yapay Zeka Kaygı Ölçeği	Evli	183	2,86	,89	,22	248	,83
	Bekar	67	2,83	,83			
Öğrenci Katılımı Sağlama	Evli	183	3,84	,60	-,73	248	,47
	Bekar	67	3,90	,48			
Öğretim Stratejileri Kullanma	Evli	183	3,96	,62	-1,10	248	,27
	Bekar	67	4,05	,45			
Sınıf Yönetimi	Evli	183	4,03	,64	-,91	248	,36
	Bekar	67	4,11	,44			
Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeği	Evli	183	3,94	,60	-,96	248	,34
	Bekar	67	4,02	,43			

* $p < 0,05$ anlamlılık düzeyi

Tablo 4’te uygulanan t-testi sonucuna yönelik beden eğitimi öğretmenlerinin yapay zeka kaygısı ölçeği ve alt boyutları ile öğretmen öz-yeterlik ölçeği ve alt boyutlarında medeni durum değişkeni açısından istatistiksel olarak farklılaşma gözlemlenmemiştir ($p>0,05$).

Tablo 5. Beden eğitimi öğretmenlerinin yaş değişkenine göre yapay zeka kaygısı ve öz-yeterlik düzeyleri puan ortalaması ANOVA sonuçları

Ölçek ve Alt Boyutları	Yaş	n	$\bar{x}$	ss	f	p	Tukey
Öğrenme	22-40 Yaş ⁽¹⁾	87	3,53	,95	2,91	,06	
	41-48 Yaş ⁽²⁾	87	3,42	,90			
	49 ve Üstü Yaş ⁽³⁾	76	3,18	1,02			
İş Değiştirme	22-40 Yaş ⁽¹⁾	87	2,84	1,04	5,78	,00*	1-3
	41-48 Yaş ⁽²⁾	87	2,58	1,09			
	49 ve Üstü Yaş ⁽³⁾	76	2,30	,91			
Sosyoteknik Körlük	22-40 Yaş ⁽¹⁾	87	2,63	1,02	1,69	,19	
	41-48 Yaş ⁽²⁾	87	2,43	1,01			
	49 ve Üstü Yaş ⁽³⁾	76	2,35	,95			
Yapay Zeka Yapılandırması	22-40 Yaş ⁽¹⁾	87	2,95	1,11	1,19	,31	
	41-48 Yaş ⁽²⁾	87	2,75	1,15			
	49 ve Üstü Yaş ⁽³⁾	76	2,70	1,01			
Yapay Zeka Kaygısı	22-40 Yaş ⁽¹⁾	87	3,03	,89	3,61	,03*	1-3
	41-48 Yaş ⁽²⁾	87	2,84	,87			
	49 ve Üstü Yaş ⁽³⁾	76	2,66	,81			
Öğrenci Katılımı Sağlama	22-40 Yaş ⁽¹⁾	87	3,94	,46	3,30	,04*	1-3
	41-48 Yaş ⁽²⁾	87	3,88	,61			
	49 ve Üstü Yaş ⁽³⁾	76	3,72	,63			
Öğretim Stratejileri Kullanma	22-40 Yaş ⁽¹⁾	87	4,02	,48	1,11	,33	
	41-48 Yaş ⁽²⁾	87	4,02	,67			
	49 ve Üstü Yaş ⁽³⁾	76	3,90	,56			
Sınıf Yönetimi	22-40 Yaş ⁽¹⁾	87	4,07	,50	1,02	,36	
	41-48 Yaş ⁽²⁾	87	4,11	,67			
	49 ve Üstü Yaş ⁽³⁾	76	3,98	,60			
Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeği	22-40 Yaş ⁽¹⁾	87	4,01	,45	1,73	,18	
	41-48 Yaş ⁽²⁾	87	4,00	,63			
	49 ve Üstü Yaş ⁽³⁾	76	3,87	,56			

* $p<0,05$ anlamlılık düzeyi

Yapılan istatistiki analizler sonucunda beden eğitimi öğretmenlerinin yaş değişkenine göre yapay zeka kaygısı ölçeği genel ($F=3,61$, $p=0,03$) ve iş değiştirme ($F=5,78$, $p=0,00$) alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılaşma gözlemlenmiştir ($p<0,05$). Uygulanan Tukey testi sonucuna göre 22-40 yaş aralığındaki beden eğitimi öğretmenlerinin ($\bar{x}=2,84$), 49 ve üstü yaşındaki ($\bar{x}=2,30$) beden eğitimi öğretmenlerine göre “İş Değiştirme” alt boyutu ortalama düzeylerinin daha yüksek olduğu saptanmıştır. Yapay Zeka Kaygısı Ölçeği Genel ortalama puanlarında 22-40 yaş aralığındaki beden eğitimi öğretmenlerinin ($\bar{x}=3,03$), 49 ve üstü yaşındaki ($\bar{x}=2,66$) beden eğitimi öğretmenlerine göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Yapay Zeka Kaygı Ölçeği ‘‘Öğrenme’’, ‘‘Sosyoteknik Körlük’’ ve ‘‘Yapay Zeka Yapılandırması’’ alt boyutlarında ise yapılan ANOVA sonucunda istatistiksel olarak farklılaşma gözlemlenmemiştir ($p>0,05$).

Yapılan istatistiksel analiz sonucunda Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeği ile ölçeğin ‘‘Öğretim Stratejileri’’ ve ‘‘Sınıf Yönetimi’’ alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılık gözlemlenmemiştir ($p>0,05$). Ancak ‘‘Öğrenci Katılımı Sağlama’’ alt boyutunda anlamlı farklılaşma saptanmıştır ($F=3,30$, $p=0,04$). Yapılan Tukey Testi sonucuna göre 22-40 yaş ($\bar{x}=3,94$) aralığındaki beden eğitimi öğretmenlerinin ortalama puanları, 49 ve üstü yaşındaki ($\bar{x}=3,72$) beden eğitimi öğretmenlerinden daha yüksektir.

Tablo 6. Beden eğitimi öğretmenlerinin okul yılı değişkenine göre yapay zeka kaygısı ve öz-yeterlik düzeyleri puan ortalaması ANOVA sonuçları

Ölçek ve Alt Boyutları	Öğretmenlik Yılı	n	$\bar{x}$	ss	f	p	Tukey
Öğrenme	1-12 Yıl ⁽¹⁾	76	3,57	,98	2,79	,06	
	13-22 Yıl ⁽²⁾	94	3,22	1,02			
	23 ve Üstü Yıl ⁽³⁾	76	3,38	,84			
İş Değiştirme	1-12 Yıl ⁽¹⁾	76	2,93	1,06	7,31	,00*	1-2 1-3
	13-22 Yıl ⁽²⁾	94	2,52	1,13			
	23 ve Üstü Yıl ⁽³⁾	76	2,31	,83			
Sosyoteknik Körlük	1-12 Yıl ⁽¹⁾	76	2,71	1,05	3,47	,03*	1-2
	13-22 Yıl ⁽²⁾	94	2,33	1,03			
	23 ve Üstü Yıl ⁽³⁾	76	2,39	,89			
Yapay Zeka Yapılandırması	1-12 Yıl ⁽¹⁾	76	3,06	1,14	3,39	,04*	1-2
	13-22 Yıl ⁽²⁾	94	2,62	1,18			
	23 ve Üstü Yıl ⁽³⁾	76	2,76	,90			
Yapay Zeka Kaygısı	1-12 Yıl ⁽¹⁾	76	3,10	,92	4,97	,01*	1-2 1-3
	13-22 Yıl ⁽²⁾	94	2,71	,93			
	23 ve Üstü Yıl ⁽³⁾	76	2,75	,68			
Öğrenci Katılımı Sağlama	1-12 Yıl ⁽¹⁾	76	3,91	,53	4,00	,02*	2-3
	13-22 Yıl ⁽²⁾	94	3,93	,58			
	23 ve Üstü Yıl ⁽³⁾	76	3,71	,55			
Öğretim Stratejileri Kullanma	1-12 Yıl ⁽¹⁾	76	3,97	,53	2,31	,10	
	13-22 Yıl ⁽²⁾	94	4,08	,62			
	23 ve Üstü Yıl ⁽³⁾	76	3,89	,52			
Sınıf Yönetimi	1-12 Yıl ⁽¹⁾	76	4,04	,56	1,10	,33	
	13-22 Yıl ⁽²⁾	94	4,13	,62			
	23 ve Üstü Yıl ⁽³⁾	76	4,00	,54			
Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeği	1-12 Yıl ⁽¹⁾	76	3,97	,51	2,33	,10	
	13-22 Yıl ⁽²⁾	94	4,05	,59			
	23 ve Üstü Yıl ⁽³⁾	76	3,87	,50			

* $p<0,05$ anlamlılık düzeyi

Tablo 6 incelendiğinde beden eğitimi öğretmenlerinin öğretmenlik yılı değişkeni açısından Yapay Zeka Kaygısı Ölçeği ve tüm alt boyutlarındaki farklılıkları incelemek için ANOVA testi uygulanmıştır. Yapay Zeka Kaygısı Ölçeği’nin öğretmenlik yılı değişkenine yönelik istatistiksel olarak farklılaştığı bulunmuştur ($F=4,97$, $p=0,01$). Uygulanan Tüket testi sonucuna göre, 12-22

yıldır ($\bar{x}=3,10$) görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin yapay zeka kaygı düzeylerinin 13-22 ($\bar{x}=2,71$) yıldır görev yapan ve 23 ve üstü ($\bar{x}=2,75$) yıldır görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinden daha yüksek olduğu saptanmıştır. “İş Değiştirme” alt boyutunda anlamlı farklılaşma gözlemlenmiştir ($F=7,31$, $p=0,00$). 1-12 yıldır ($\bar{x}=2,93$) görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin, 13-22 ($\bar{x}=2,52$) yıldır görev yapan ve 23 ve üstü ($\bar{x}=2,31$) yıldır görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinden daha yüksek ortalama puanları olduğu gözlemlenmiştir. “Sosyoteknik Körlük” alt boyutunda anlamlı farklılaşma gözlemlenmiştir ($F=3,47$, $p=0,03$). 1-12 yıldır ($\bar{x}=2,71$) görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin, 13-22 yıldır ($\bar{x}=2,33$) görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinden daha yüksek ortalama puanlarının olduğu belirlenmiştir. “Yapay Zeka Yapılandırması” alt boyutunda anlamlı farklılaşma gözlemlenmiştir ($F=3,39$, $p=0,04$). 1-12 yıldır ($\bar{x}=3,06$) görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin, 13-22 yıldır ($\bar{x}=2,62$) görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinden daha yüksek ortalama puanlarının olduğu belirlenmiştir. “Öğrenme” alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılaşma gözlemlenmemiştir ($p>0,05$).

Yapılan analizler incelendiğinde katılımcı beden eğitimi öğretmenlerinin Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeği’nin “Öğrenci Katılımı Sağlama” alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı farklılaşma tespit edilmiştir ($F=4,00$, $p=0,02$). 13-22 yıldır ($\bar{x}=3,91$) görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin ortalama puanlarının, 23 ve üstü yıldır ($\bar{x}=3,71$) görev yapanlara göre daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Ancak katılımcı beden eğitimi öğretmenlerinin Öğretmen Öz-Yeterlik Ölçeği ile ölçeğin “Öğretim Stratejileri” ve “Sınıf Yönetimi” alt boyutlarında öğretmenlik yılı değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılaşma belirlenmemiştir ($p>0,05$).

TARTIŞMA VE SONUÇ

Çalışma, 2025-2026 eğitim öğretim yılında Diyarbakır ilinde beden eğitimi öğretmenlerinin yapay zeka kaygısı ve öz-yeterlik düzeylerini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Katılımcı beden eğitimi öğretmenlerinin cinsiyet değişkeni açısından yapay zeka kaygısı düzeyleri ortalama puanları incelendiğinde anlamlı bir farklılaşma gözlemlenmemektedir. Arı’nın (2024) sınıf öğretmenlerinin yapay zeka kaygısı üzerine yaptığı çalışmada kadın öğretmenlerin yapay zeka kaygısının erkek öğretmenlerden daha yüksek olduğunu bulmuştur. Çalışmamıza paralel olarak Türkçe öğretmenleri üzerine yapılan bir çalışmada cinsiyet değişkeni açısından bir farklılaşma belirlenmemiştir (Eyüp ve Kayhan, 2023). Bu bulgu, yapay zeka kaygısının cinsiyet temelinde tutarlı bir örüntü sergilemediğini ve mesleki bağlam, branş farklılıkları ya da teknolojik deneyim düzeyi gibi değişkenlerin cinsiyetten daha belirleyici olabileceğini göstermektedir.

Beden eğitimi öğretmenlerinin cinsiyet değişkeni açısından öz-yeterlik düzeyleri ortalama puanları incelendiğinde anlamlı bir farklılaşma gözlemlenmemektedir. Bizim çalışmamızın aksine Avcı’nın (2020) öğretmenlerin öz-yeterlik inançlarını incelediği çalışmada cinsiyet değişkeni açısından öğretmenlerin öz-yeterlik düzeylerinin farklılaştığı gözlemlenmiştir. Orman

ve Sevginin (2022) matematik öğretmenlerinin öz-yeterlik düzeylerini inceledikleri çalışmada ise cinsiyet değişkeni açısından farklılaşma gözlemlenmemiştir. Bu bizim çalışmamızı da destekler niteliktedir. Bu durum, öz-yeterlik algısının cinsiyetten ziyade branşın gerektirdiği pedagojik deneyimler, mesleki uygulama alanları ve bireysel profesyonel gelişim fırsatları gibi faktörlere daha duyarlı olabileceğini göstermektedir.

Araştırmada yer alan beden eğitimi öğretmenlerinin cinsiyet değişkeni açısından yapay zeka kaygısı düzeyleri ortalama puanları incelendiğinde anlamlı bir farklılaşma gözlemlenmemektedir. Çalışmamızın aksine Alptekin ve ark., (2025) hemşirelerin yapay zeka kaygısı üzerine yaptığı çalışmada evli olanların yapay zeka kaygısı düzeylerinin bekar olanlardan daha yüksek olduğunu tespit etmiştir. Çalışmamızı destekler nitelikte sağlık çalışanları üzerine yapılan bir araştırmada medeni duru değişkenine göre yapay zeka kaygısı düzeylerinde bir farklılaşma belirlenmemiştir (Filiz ve ark., 2022). Bu durum, medeni durumun yapay zeka kaygısı üzerinde tek başına belirleyici bir değişken olmadığını, farklı mesleki bağlamlarda kaygı düzeylerini etkileyen dinamiklerin değişebildiğini göstermektedir.

Beden eğitimi öğretmenlerinin medeni durum değişkeni açısından öz-yeterlik düzeyleri ortalama puanları incelendiğinde anlamlı bir farklılaşma gözlemlenmemektedir. Benzer şekilde Erdoğan ve ark., (2019) spor yöneticilerinin öz-yeterlikleri üzerine yaptıkları çalışmada medeni durum değişkenine göre bir farklılaşma gözlemlenmemiştir. Benze şekilde Sergek ve Serbaş'ın (2006) SSK hastanelerinde çalışan hemşirelerin öz-yeterliklerini inceledikleri çalışmada medeni durum değişkenine göre anlamlı bir farklılaşma gözlemlenmemiştir. Bu bulgular, farklı meslek gruplarından elde edilen sonuçların, medeni durumun bireylerin öz-yeterlik düzeyleri üzerinde genel olarak anlamlı bir belirleyici faktör olmadığını tutarlı bir şekilde desteklediğini göstermektedir.

Katılımcı beden eğitimi öğretmenlerinin yaş değişkeni ve yapay zeka kaygısı düzeylerine yönelik yapılan incelemelerde 22-40 yaş aralığındaki beden eğitimi öğretmenlerinin yapay zeka kaygısı düzeyleri 49 ve üstü yaşındaki beden eğitimi öğretmenlerinden daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu sonucun aksine Öztürk ve ark., (2025) tarafından “Üniversite öğrencilerinin yapay zeka kaygısı ve kariyer geleceği algılarının incelenmesi” isimli çalışmada yaş değişkeni açısından yapay zeka kaygısı düzeylerinde istatistiksel olarak farklılaşma olmadığını belirlemiştir. Şen'in (2024) kamu personelinin yapay zeka kaygısı üzerine yaptığı çalışmada yaş değişkenine göre farklılaşma belirlemiştir. Bu sonuç bizim çalışmamızı da destekler niteliktedir. Bu durumun olası bir sebebi, genç öğretmenlerin yapay zekânın meslek hayatlarını ve eğitim yöntemlerini ne ölçüde hızla dönüştüreceğine dair daha yakın ve somut bir endişe taşıması olabilir. Elde edilen bulgular, yapay zekâ kaygısının evrensel bir yaş örüntüsü göstermekten ziyade, bireyin mesleki alanı ve yapay zekâ ile olan potansiyel etkileşim düzeyine bağlı olarak farklılaştığını dolayısıyla teknolojik değişimin kariyer üzerindeki baskısının bir kaygıya dönüştüğünü işaret etmektedir.

Beden eğitimi öğretmenlerinin yaş değişkeni açısından öz-yeterlik düzeyleri ortalama puanları incelendiğinde anlamlı bir farklılaşma gözlemlenmemektedir. Akyüz'ün (2025) futbol kaleci antrenörlerinin öz-yeterlik düzeylerine yönelik yaptığı çalışmada yaş değişkenine göre farklılaşma belirlemiştir. Bunun aksine Ateş ve Ateş (2023) voleybol antrenörlerinin öz-

yeterlikleri üzerine yaptıkları çalışmada yaş değişkenine yönelik herhangi bir farklılaşmaya rastlamamışlardır. Bu sonuç bizim çalışmamızla da paralellik göstermektedir. Yaş değişkenine göre öz-yeterlikte anlamlı bir farklılaşmanın gözlemlenmemesinin sebebi, beden eğitimi öğretmenliğinde mesleki deneyimin bilgi ve beceri gibi pozitif etkilerinin, yaşlanmayla ortaya çıkabilecek fiziksel kısıtlamaların ya da motivasyonel düşüşlerin etkisini dengelemesi olabilir, böylece her yaş grubundaki yeterlik algısı sabit kalmaktadır.

Beden eğitimi öğretmenlerinin görev yılı değişkenine göre yapay zeka kaygısı düzeylerine yönelik yapılan incelemelerde 1-12 yıldır çalışan beden eğitimi öğretmenlerinin yapay zeka kaygısı düzeylerinin diğer öğretmenlerden istatistiksel olarak daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Çalışmamızın aksine Banaz'ın (2024) Türkçe öğretmenlerinin yapay zeka kaygılarını incelediği çalışmada çalışma yılı değişkenine göre farklılaşma olmadığını belirlemiştir. Bunun aksine Şen'in (2024) kamu çalışanlarının yapay zeka kaygısı üzerine yaptığı çalışmada istatistiksel olarak anlamlı farklılaşma belirlemiştir. Bu bizim çalışmamızı destekler niteliktedir. Göreceli olarak daha az görev yılına sahip beden eğitimi öğretmenlerinin yapay zekâ kaygısının yüksek olmasının olası sebebi, kariyerlerinin henüz başlarında olmaları ve bu yeni teknolojilerin eğitimdeki potansiyel iş gücü ve metodolojik dönüşüm tehdidini daha yakından hissederek mesleki geleceklerine dair daha büyük bir belirsizlik yaşamaları olabilir.

Beden eğitimi öğretmenlerinin öğretmenlik yılı durum değişkeni açısından öz-yeterlik düzeyleri ortalama puanları incelendiğinde anlamlı bir farklılaşma gözlemlenmemektedir. Çalışmamızın aksine Akyüz (2025) futbol kaleci antrenörlerinin öz-yeterliklerini incelediği çalışmasında tecrübeli antrenörlerin öz-yeterlik düzeylerinin istatistiksel olarak daha yüksek olduğunu belirlemiştir. Bizim çalışmamıza paralel olarak; Koçak'ın (2019) antrenör adaylarının öz-yeterlik düzeylerini incelediği çalışmada antrenörlük yılı değişkenine göre istatistiksel olarak farklılaşma gözlemlenmemiştir. Beden eğitimi öğretmenlerinde öğretmenlik yılına göre öz-yeterlik düzeylerinde anlamlı bir farklılaşma gözlenmemesinin sebebi, alandaki yeterliğin zamanla kazanılan deneyimden ziyade, bireyin kendine olan inancının öğretmenliğin ilk yıllarından itibaren sahip olduğu mesleki motivasyon ve eğitime yönelik tutumlarla daha yakından ilişkili olması olabilir.

Sonuç olarak; beden eğitimi öğretmenlerinde cinsiyet ve medeni durum gibi demografik değişkenlerin ne yapay zekâ kaygısı ne de öz-yeterlik düzeyleri üzerinde anlamlı bir belirleyici olmadığını; bu durumun, mesleki yeterlik algısının ve teknolojiye dair kaygının bireysel mesleki bağlam ve branş dinamikleri ile daha yakından ilişkili olduğunu göstermektedir. Ancak, genç ve görece az deneyimli öğretmenlerde yapay zekâ kaygısının istatistiksel olarak daha yüksek bulunması, bu grupların teknolojik dönüşüme ve kariyer geleceğine dair daha somut bir belirsizlik hissettiğini ve bu alanda daha fazla desteklenmeye ihtiyacı olduğunu ortaya koymaktadır. Tüm bu bulgular ışığında; hizmet içi yapay zekâ eğitimleri, dijital pedagojik yeterlik programları ve beden eğitimi öğretmenlerine özel teknoloji uyum çalışmaları ile yapay zeka kaygısının doğurduğu olumsuz sonuçlar ortadan kaldırılabilir.

KAYNAKLAR

- Akkaya, B., Özkan, A., & Özkan, H. (2021). Yapay zekâ kaygı (YZK) ölçeği: Türkçeye uyarlama, geçerlik ve güvenirlik çalışması. *Alanya Akademik Bakış*. 5(2), 1125-1146.
- Akyüz, O. (2025). An examination of narcissistic personality traits and self-efficacy levels of goalkeeper coaches in football. *International Journal of Sport Sciences (IJOSS)*. 2(3), 11-25. <https://doi.org/10.5281/zenodo.17423528>
- Alptekin, H.M., Ulubay, S., & Dağcı, M. (2025). Cerrahi hemşirelerinin yapay zekâya yönelik kaygı ve tutumlarının değerlendirilmesi: çok merkezli çalışma. *Bilecik Şeyh Edebali University Faculty of Health Sciences Journal*. 4(1), 36-47.
- Arı, S. (2024). Sınıf öğretmenlerinin yapay zekâ kaygılarının farklı değişkenler açısından incelenmesi. *Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi SBE Dergisi*. 14(4), 2393-2405.
- Arıkan, R. (2004). Araştırma Teknikleri ve Rapor Hazırlama. Asil Yayın: Ankara.
- Ata, B., & Çetin, A. (2025). Self-efficacy levels of pre-service science teachers regarding STEM practices. *Journal of Individual Differences in Education*. 7(1), 44-53.
- Ateş, H., & Ateş, N. (2023). Voleybol antrenörlerinin psikolojik iyi oluş düzeyleri ile öz yeterlik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Mediterranean Journal of Sport Science*. 6(1-Cumhuriyet'in 100. Yılı Özel Sayısı), 1045-1059.
- Avcı, İ. (2020). Öğretmenlerin öz yeterlik inançları ile iş doyumları arasındaki ilişki. Yüksek lisans tezi, Sütçü İmam Üniversitesi. Kahramanmaraş.
- Banaz, E. (2024). Türkçe öğretmenlerinin yapay zekâ kaygılarının incelenmesi. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. (48), 35-58.
- Bandura, A. (1997). Self-efficacy: The exercise of control. Macmillan.
- Çapa, Y., Çakıroğlu, J., & Sarıkaya, H. (2005). The development and validation of a Turkish version of the teachers' sense of efficacy scal. *Education and Science*. 30(137).
- Erdoğan, A., Şirin, E.F., Doğan, P.K., & Yetim, A.A. (2019). Examination of sport managers' self-efficacy status and time management. *Turkish Journal of Sport and Exercise*. 21(3), 428-445.
- Eyüp, B., & Kayhan, S. (2023). Pre-service Turkish language teachers anxiety and attitudes toward artificial intelligence. *International Journal of Education & Literacy Studies*. 11(4), 43-56. <http://dx.doi.org/10.7575/aiac.ijels.v.11n.4p.43>
- Filiz, E., Güzel, Ş., & Şengül, A. (2022). Sağlık profesyonellerinin yapay zekâ kaygı durumlarının incelenmesi. *Journal of Academic Value Studies*. 8(1), 47-55.
- Karasar, N. (2011). Bilimsel araştırma yöntemi, (11. baskı) Ankara. Nobel Yayınevi.
- Koçak, C.V. (2019). Antrenör adaylarının antrenör öz yeterlik düzeylerinin incelenmesi. *Ankara Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*. 17(1), 55--62. <https://doi.org/10.33689/spormetre.520507>
- Orman, F., & Sevgi, S. (2022). Matematik öğretmenlerinin özyeterlik ve kolektif özyeterlik inançlarının incelenmesi. *Boğaziçi Üniversitesi Eğitim Dergisi*. 29-50.
- Öztürk, F., Çeçen, Z., & Yüksel O. (2025). Üniversite öğrencilerinin yapay zekâ kaygısı ve kariyer geleceği algılarının incelenmesi. *Gençlik Araştırmaları Dergisi*. 13(Erken Görünüm), 1-24.
- Peng, R., Razak, R.A., & Halili, S.H. (2024). Exploring the role of attitudes, self-efficacy, and digital competence in influencing teachers' integration of ICT: A partial least squares structural equation modeling study. *Heliyon*. 10(13).

Ren, J., Guo, J., & Li, H. (2025). Linking digital competence, self-efficacy, and digital stress to perceived interactivity in AI-supported learning contexts. *Scientific Reports*, 15(1), 33182.

Sayılı, E.B., & Akman, Y. (2025). Öğretmenlerin değişime direnç algıları ile yapay zeka kaygıları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 23(1), 541-558.

Sergek, E., & Sertbaş, G. (2006). SSK hastanesinde çalışan hemşirelerin sosyodemografik özellikleri ve öz-etkililik, yeterlilik düzeyleri. *Atatürk Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi*, 9(1):41-48.

Şen, A.T. (2024). Kamu çalışanlarının yapay zeka kaygı düzeylerinin belirlenmesi: Kastamonu örneği. *Ömer Halisdemir Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 17(2), 232-246

Tabachnick, B.G., & Fidell, L.S. (2013). Using multivariate statistics. 6. Edition. 818-823.

Tschannen-Moran, M., & Hoy, AW. (2001). Teacher efficacy: Capturing an elusive construct. *Teaching and Teacher Education*, 17(7), 783-805.

Wang, Y.Y., & Wang, Y.S. (2019). Development and validation of an artificial intelligence anxiety scale: an initial application in predicting motivated learning behavior. *Interactive Learning Environments*, 1–16. <https://doi.org/10.1080/10494820.2019.1674887>

Xu, G., Yu, A., Xu, C., Liu, X., & Trainin, G. (2025). Investigating pre-service TCSL teachers' technology integration competency through a content-based AI-inclusive framework. *Education and Information Technologies*, 30(4), 4349-4380.

Zhong, Q., Jiang, J., Bai, W., Yin, Z., Liao, Z., & Zhong X. (2025). Application of digital-intelligent technologies in physical education: a systematic review. *Frontiers in Public Health*, 13, 1626603.